

[Bjørner.]

er nemlig, at selskaberne ud af de fremtidig indtjente beløb frit kan arrangere deres udbyttepolitik, som de ønsker det, uden indblanding fra lovgivningsmagtens side. At så en del af flertallet i udvalget har ment det rimeligt, at der blev denne overgangsperiode, hvori de hidtil opsparede reserver ikke kunne angribes, har vi måttet affinde os med.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet hr. Lars M. Olsen sagde med rette, at retsforbundets stilling til udbyttebegrænsningsloven var der ingen der var i tvivl om, men så forstod jeg ikke hensigten med, at den ærede ordfører henviste til, at jeg selv i maj måned havde anvist handelsministeren den udvej at søge at rationalisere loven ved at sætte udbyttegrænsen i forhold til selskabernes egenkapital. Det er rigtigt, det gjorde jeg dengang, efter at jeg var gået imod, at man overhovedet forlængede loven. Det var blot en anvisning på en forbedring, som jeg mente burde have været foretaget dengang. Det skete ikke. Nu viser det sig, at det er for sent at komme med en sådan forbedring, fordi de øvrige partier indenfor flertallet ikke vil være med til udbyttebegrænsningslovens forlængelse.

Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen talte om, at der havde været konkurrence mellem de borgerlige partier om at vise deres vilje til restriktionernes afvikling, men at det var spildt ulejlighed, for det var i realiteten dødt øb, der blev kørt, de kom samtidig i mål. Nu er det med hensyn til væddeløbstaktik, såvidt jeg kan forstå, ofte sådan, at nogle må føre løbet, indtil de andre kan komme op. Retsforbundet er meget tilfreds med, at vi på dette område har kunnet føre løbet et stykke tid, og at de øvrige borgerlige partier nu er kommet op på siden af retsforbundet og står der, hvor vi stod i maj måned, og vil ikke fortsætte med denne udbyttebegrænsningslov. Vi vil se bort fra, at vi principielt helst havde set loven falde bort, og vi mener, at det er en så væsentlig ændring, der er sket ved, at man nu afvikler resterne af denne lov over 3 år, at jeg på retsforbundets vegne skal anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag og for lovforslaget.

Boye Meyer: Ved første behandling af dette lovforslag gav jeg udtryk for ønsket om en ophævelse af bestemmelserne om udbyttebegrænsning. Jeg skal imidlertid ikke modsætte mig forslaget i den form, man er nået til ved behandlingen i udvalget, nu da

bestemmelserne i det oprindelige forslags § 1 om fastlæggelse af dividendeprocenten er bortfaldet. Jeg skal heller ikke modsætte mig, at der i lovforslaget indsættes visse overgangsbestemmelser med hensyn til benyttelsen af reserverne, således som det er foreslået af flertallet. Man må erkende, at det i nogle tilfælde kan være på sin plads, at der eksisterer et værn imod urimelige krav om dividendens størrelse.

Til gengæld synes jeg ikke, det havde været påkrævet at medtage bestemmelsen vedrørende størrelsen af bestyrelsesvederlagene. Man blander sig jo dog fra lovgivningens side — udover de i den omhandlede paragraf anførte områder — ikke i alle andre honorarer, som ydes for en eller anden god indsats i en virksomhed. Men da bestemmelsen har fået den tilføjelse, at ministeren for handel, industri og søfart, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan dispensere fra bestemmelsen, skal jeg akkviescere ved den trufne ordning, som heller ikke jeg tillægger nogen større betydning.

Jeg skal iøvrigt tilkendegive min tilfredshed med, at denne lov nu afvikles, og jeg kan ikke se, hvorfor mindretallet indenfor udvalget udtrykker sin beklagelse over, at det ikke er lykkedes at samle enighed i udvalget om det af den højtærede handelsminister forelagte lovforslag, når man samtidig tilkendegiver sin gode vilje til en fjernelse af de af krigen fremkaldte restriktioner. Havde man nemlig forlænget denne lovgivning i overensstemmelse med det oprindelige lovforslag endnu to år fremover, ville det med andre ord sige, at vi havde haft et indgreb på dette område i et tidsrum af 5½ år efter krigens afslutning, en tilstand, som efter min opfattelse er aldeles urimelig.

Mindretallet er af den opfattelse, at man fra lovgivningsmagtens side rækker hånd til de kræfter i aktieselskaberne, som vil have udbytter, der ikke kan anses for rimelige og forsvarlige. Denne opfattelse blev jo meget stærkt understreget i den tale, som det ærede medlem hr. Lars M. Olsen holdt. Jeg vil gerne heroverfor pege på, at vi har en meget udførlig aktieselskabslovgivning, der bl. a. fastsætter ganske bestemte regler om henlæggelser til lovmæssige reservefunds og udbytte til aktionærerne — i aktieselskabslovens §§ 43 og 44 —, og når flertallet i modsætning til mindretallet har ment at kunne gå ind for det stillede ændringsforslag, er det naturligvis, fordi flertallet er af den opfattelse, at det efter dets bedømmelse af forholdene er forsvarligt. Her står altså